

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg håber, det er hævet over enhver tvivl, at SF ønsker at få skabt nogle flere og bedre, familievenlige arbejdspladser, og det tror jeg er et fælles ønske for regeringen og SF.

Det, vi har taget højde for i vores beslutningsforslag, er jo faktisk, at arbejdsløsheden ikke er så høj og massiv, som dengang man oprindelig lavede forslaget, hvor incitamentet for orloven havde to værdier, dels tid til børnene, men også skabelsen af nye arbejdspladser.

Derfor vil jeg faktisk lægge an til, at man i Folketinget laver rammerne, og at man implementerer dem ude på arbejdspladserne, dvs. at kollegerne og virksomheden får medindflydelse på, hvordan orloven bliver udmøntet netop for at undgå bureaukrati, netop for at undgå, at en arbejdsgiver ikke ved, hvornår arbejdskraften er til rådighed.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Ole Vagn Christensen som ordfører.

Ole Vagn Christensen (S):

Efter at have læst SF's beslutningsforslag kan man spørge sig selv, om man er forvirret på et højere plan, eller om forvirringen er total.

Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at hvis SF's forslag om en fleksibel børnepasningsorlov skulle praktiseres ude i virksomhederne, ville forvirringen blive total, hvad angår tilrettelæggelsen af produktionen i virksomhederne.

Nuvel, nytænkning og idérigdom er også svære størrelser at passe ind i et velfungerende og et regelret, aftalebaseret arbejdsmarked. SF skal derfor ikke have utak for bestræbelserne, selv om der er svagheder og samspilsproblemer i forslaget.

Den grundlæggende svaghed ved SF's forslag er efter Socialdemokratiets opfattelse, at man skøjter hen over den helt afgørende problemstilling omkring forholdet mellem samfundets samlede velstand, arbejdsmarkedets funktionsduelighed og familiernes trivsel.

Vi kommer ikke uden om, at der er forskellige interesser, der kolliderer, når vi taler om mere fleksible orlovsordninger. Og arbejdsmarkedets parter og Folketinget skal naturligvis afveje interesserne på en sådan måde, at samspillet mellem familie, job, virksomheds- og samfundsniveau bliver så godt som muligt.

SF's forslag afbalancerer ikke de forskellige hensyn. Man kan få det indtryk, at SF ikke har

opdaget, at vi står i en helt anden gunstig, men udfordrende beskæftigelsessituation, end vi gjorde, da der var 400.000 ledige.

Selv om SF i bemærkningerne påstår, at ordningen på visse områder modvirker flaskehalsproblemerne, må det forblive et teoretisk postulat, der ser bort fra den virkelighed, at når man gør ordninger mere attraktive, ja, så vil langt flere jo også benytte sig af ordningerne, som også det er fremført af arbejdsministeren.

Det vil naturligvis forstærke problemerne med at besætte ledige stillinger. Heri ligger også fra Socialdemokratiets side den erkendelse, at virksomhederne har et berettiget krav på en vis fleksibilitet hos medarbejderne. Det er, som om fleksibiliteten kun går én vej i forslaget fra SF; det forholder sig ikke til arbejdsgiverens problemer.

Forslaget vil betyde et indhug i arbejdsudbuddet, men forslaget vil utvivlsomt også medføre meget papirarbejde, som ministeren også har været inde på. Og når vi taler om bureaukrati og administrativt bøv, som SF's forslag vil betyde, kan jeg ikke lade være med at citere hr. Jes Lunde, som til Berlingske Tidende den 4. maj bl.a. udtalte, at det offentlige tænker for lidt på, hvor meget det papirarbejde belaster erhvervslivet, og hvor hr. Jes Lunde fastslår, at vi godt kan slække på regelbureaukratiet.

Det her forslag slækker ikke på regelbureaukratiet, det øger derimod det administrative bøv for virksomhederne. Når Socialdemokratiet ikke kan støtte forslaget, er det ikke, fordi vi ikke er optaget af børnefamiliernes problemer. Vi vil, når overenskomstforhandlingerne er færdige, naturligvis indgå aktivt i at finde bedre løsninger i forhold til børnepasningsorloven.

Men der er mange hensyn og muligheder, som skal inddrages i forløbet. Det er jo nemlig også vigtigt, at vi forholder os til de problemer, som HK's undersøgelse af orlovsordningerne viste. Det handler om den orlovsfælde, som ministeren også var inde på. På den ene side har vi etableret en børnepasningsorlovsordning, der skal fremme, at den enkelte både bevarer tilknytningen til arbejdsmarkedet og etablerer et godt forløb fra graviditet over fødsel til pasning af barnet. På den anden side har vi skabt en situation, hvor den samme ordning kan være årsag til en stigning i ledigheden for unge kvinder, og dermed bidrager ordningen til en øget risiko for marginalisering.

Alle disse spørgsmål skal naturligvis inddrages, og vi skal heller ikke glemme, at der kan